Lietas Nr. 142217411

Lietas arhīva Nr. 1-0276-13

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 12.septembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L. Andersone,

piedaloties pie atbildības saucamajai personai *E.D.* un iestādes, kas pieņēmusi lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pilnvarotajam pārstāvei *I.V.*,

atklātā tiesa sēdē izskatīja *E.D.*, personas kods */personas kods/*, sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvlades Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 13.jūnija lēmumu Nr.2645.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (VP RRP KPP vai Iestāde) 2011.gada 13.jūnija lēmumu Nr.2645 (turpmāk arī - Lēmums) atstāts negrozīts VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona jaunākā inspektora 2011.gada 3.aprīļa protokols-paziņojums Nr.710089117, ar kuru *E.D.* (turpmāk arī - sūdzības iesniedzējs) saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.^{10} panta piektās daļas 1.punkta par Latvijas Republikas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī - CSN) 130.punkta prasību neievērošanu, proti, par to, ka bija novietojis transportlīdzekli stāvēšanai otrajā rindā. Par šo pārkāpumu transportlīdzekļa vadītājam, kurš neatradās pārkāpuma izdarīšanas vietā, piemērots naudas sods Ls 30 apmērā.
Lēmums pamatots ar turpmāk minētiem apsvērumiem.
[1.1] 2011.gada 3.aprīlī plkst.22.36 VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona jaunākais inspektors konstatēja, ka transportlīdzekļa vadītājs, kurš neatradās pārkāpuma izdarīšanas vietā, bija novietojis stāvēšanai transportlīdzkeli BMW, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk - transportlīdzeklis), Rīgā, */ielas nosaukums/* 54, no */ielas nosaukums 2/* puses, otrajā rindā. Transportlīdzekli šajā ceļa posmā stāvēšanai jānovieto atbilstoši CSN 128. un 130.punkta prasībām - ceļa labajā brauktuves malā vienā rindā paralēli brauktuves malai. No lietas materiāliem pievienotajām fotogrāfijām redzams, ka transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumus.
[1.2] Sūdzības iesniedzēja arguments, ka transportlīdzekļa novietošana blakus transportlīdzeklim, kas novietotas pirmajā rindā un acīmredzami nav izmantojams ceļu satiksmē, nav atzīstama par transportlīdzekļa novietošanu otrajā rindā, nav pamatots. Lietā nav nozīmes apstāklim, vai pirmajā rindā

stāvošais transportlīdzeklis tiek vai netiek izmantos ceļu satiksmē, kā arī tam, vai attiecībā uz šo transportlīdzekli ir pieņemts lēmums par tā atzīšanu par ilgstoši atstātu uz ceļa, jo administratīvais sods sūdzības iesniedzējam piemērots par stāvēšanu otrajā rindā, kas pats par sevi neprasa papildus apstākļu noskaidrošanu.
[1.3] Par LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 1.punkta pārkāpumu ir noteikts konstants naudas sods 30 latu apmērā.

[2] 2011.gada 15.jūlijā Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā saņemta sūdzības iesniedzēja sūdzība par Lēmumu. Sūdzība pamatota ar šādiem apsvērumiem.
Sūdzības iesniedzējs 2011.gada 2.aprīļa vakarā kā parasti novietojis savu automašīnu stāvēšanai */ielas nosaukums 2/* malā - maksimāli tuvu ceļa malai, cik vien atļauj pārpalikumi no ziemas laikā sakrātajām sniega grēdām un pamestā Jaguar automašīna. Tādējādi sūdzības iesniedzējs un pārējie autovadītāji pareizi novieto savas automašīnas, pamesto Jaguar automašīnu nevar uzskatīt par transportlīdzekli, kurš novietots stāvēšanai.

[3] Iestāde rakstveida paskaidrojumā tiesai lūdz noraidīt *E.D.* sūdzību, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

[4] Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs uzturēja sūdzību un lūdza tiesu atzīst pārkāpumu par maznozīmīgu, jo viņa automašīna neradīja draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.
Iestādes pārstāve tiesas sēdē sūdzību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem. Papildus norādīja, ka pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu, jo, piemēram, gadījumā, ja būtu nepieciešams evakuēt Jaguar automašīnu, sūdzības iesniedzēja automašīna traucētu.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietas materiālus, uzklausījusi procesa dalībnieku paskaidrojumus, kā arī izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[6] CSN 128.punkts noteic *(šeit un turpmāk tiesību normas izteiktas redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas brīdī),* ka transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta ceļa labajā pusē iespējami vairāk pa labi uz nomales, bet, ja tās nav, - brauktuves malā vietās, kur ir iespējams piebraukt, nepārkāpjot šo noteikumu prasības. Ja brauktuves malā izveidoti šim nolūkam paredzēti paplašinājumi, transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta šajos paplašinājumos. Savukārt šo noteikumu 130.punkts paredz, ka transportlīdzekļus atļauts apstādināt un novietot stāvēšanai vienā rindā paralēli brauktuves malai.
No Lēmuma redzams, ka sūdzības iesniedzējs ir saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 1.punktā minēto pārkāpumu. Šī norma paredz atbildību par stāvēšanu otrajā rindā.
LAPK 21.panta otrā daļa paredz, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.
Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka sūdzības iesniedzējs bija novietojis transportlīdzekli stāvēšanai Rīgā, */ielas nosaukums/* 54, no */ielas nosaukums 2/* puses. Taču lietā ir strīds par to, vai transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai otrajā rindā un vai pārkāpuma gadījumā to var atzīt par maznozīmīgu.

[7] Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītas personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.
LAPK 243.^{1} pants nosaka šādus pierādīšanas līdzekļus: pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi;

procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.
Tiesa konstatē, ka lietā ir šādi pierādījumi - 2011.gada 3.aprīļa protokols - paziņojums Nr.710089117 *(lietas 17.lapa*), pārkāpuma fiksēšanas brīdī uzņemtās fotogrāfijas *(lietas 20.lapa),* sūdzības iesniedzēja iesniegums *(lietas 18.-19.lapa).*

[8] Izvērtējot iepriekš norādītos pierādījumus, tiesa konstatē, ka ar tiem ir pierādīts, ka sūdzības iesniedzējs ir pārkāpis LAPK 149.[10]panta piektās daļas 1.punktu, jo acīmredzami ir novietojis stāvēšanai savu transportlīdzekli otrajā rindā.

[9] LAPK 289.[13] panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.
Novērtējusi pārsūdzēto Lēmumu, tiesa atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi novērtējusi administratīvā pārkāpuma lietas faktiskos apstākļus un pareizi piemērojusi materiālās un procesuālās tiesību normas. Līdz ar to tiesa pievienojas iestādes motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

[9] Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja lūgumu atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu, tiesa norāda turpmāk minēto.
Saskaņā ar LAPK 22.pantu (Administratīvā soda mērķis) administratīvais sods ir atbildības līdzeklis, kas tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiesību pārkāpējs un citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Atbilstoši LAPK 32.panta otrajai daļai, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Savukārt LAPK 21.panta pirmā daļa noteic, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.
Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (turpmāk - Senāts), interpretējot minētās tiesību normas, ir secinājis, ka gadījumā, ja persona ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu (ir konstatēts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas fakts), institūcijai (amatpersonai), kas ir pilnvarota izlemt lietu, ievērojot LAPK 32.panta otrajā daļā un 21.panta pirmajā daļā noteikto, ir jāizvērtē konkrētās lietas apstākļi un atbilstoši tiem jāpieņem lēmums par soda uzlikšanu vai, ja pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, par pārkāpēja atbrīvošanu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu *(sk. Senāta 2009.gada 12.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-15/2009 14.punktu).*
Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 4.punktam ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.
Novietojot transportlīdzekli otrajā rindā, tiek pārkāpta vispārējā ceļu satiksmes kārtība un autovadītāju disciplīna kopumā, kā arī tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs savu vainu neatzina un nenožēloja, bet gan mēģināja attaisnot savu prettiesisko darbību. Sūdzības iesniedzējs arī tiesai iesniegtajā sūdzībā norādījis, ka regulāri novietojis savu automašīnu blakus automašīnai Jaguar, tādējādi minētajam pārkāpumam ir sistemātisks raksturs.
Līdz ar to konkrētajā gadījumā sūdzības iesniedzējs nav atbrīvojams no administratīvās atbildības izdarītā pārkāpuma maznozīmīguma dēļ un konkrētajā gadījumā administratīvā soda mērķa sasniegšanai piemērotākais līdzeklis ir naudas sods.

[10] Par LAPK 149.[10]panta piektās daļas 1.punktā minēto pārkāpumu paredzēts naudas sods transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā, sūdzības iesniedzējam tieši šāds sods arī ir piemērots.

[11] Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka Lēmums ir tiesisks un tā atcelšanai nav pamata.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu un 289.[18]panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 13.jūnija lēmumu Nr.2645 (administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr. 710089117), *E.D.*, personas kods */personas kods/*, sūdzību **noraidīt.**

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) L.Andersone

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese L.Andersone
Rīgā 2013. gada 12. septembrī